

turligt, at Lyndet, naar det ønsker det, ikke skal have Lov til at faae Anbefalingen i selve Bogen. Et Tjenestehende har ikke nemt ved at gjemme flere saadanne Stykker løst Papiir, og det forekommer mig derfor at ville være meget helbigere; naar det kunde have dem alle samlede i en Bog. Det forekommer mig desuden, at Thinget vilde komme i en besynderlig Modsigelse med sig selv, hvis det vil stemme for Lovforslaget, som det foreligger, og saaledes altsaa forbyde Huusbonden, endogsaa, under Mulet, at indføre noget Vidnesbyrd i Skudsmaalsbogen. Det er nemlig ikke mere end to à tre Uger siden, at vi her vedtog et Lovforslag, der behandlede, om jeg saa maa sige, Lyndeforholdet tilsværes, og der vedtog vi en Paragraph, der ogsaa under Straf af Mulet paalægger Skipperen at det Vidnesbyrd, der af ham gives om Lyndets Forhold tilsværes, skal indføres i Søfartsbogen; og nu at ville vedtage en ganske modsat Bestemmelse, at nemlig Huusbonden paa Landet skulde idømmes Mulet, naar han gjorde det, som vi have vedtaget at Huusbonden tilsværes under Straf Mulet skal gjøre, forekommer mig derfor at ville være en stor Modsigelse. Efter min Mening maa vort Forslag altsaa siges at være anbefaleligt fra flere Sider, og som Forholdene ere, troer jeg ikke, at man kan vedtage en Forandring i den paagjældende Paragraph paa bedre Maade end ved at stemme for vort Forslag, som jeg derfor skal tillade mig at anbefale.

Safs: Jeg skal kun bemærke, at Forholdet i det praktiske Liv vil stille sig saaledes, at enten bliver der af Lyndet forlangt et Vidnesbyrd i Skudsmaalsbogen, eller ogsaa bliver et saadant ikke forlangt. Nu maatte det dog være et forunderligt Lyndende, der vilde begjære et Vidnesbyrd, det være sig i Skudsmaalsbogen eller paa et Stykke løst Papiir, uden iforveien at være temmelig vis paa at faae et godt Skudsmaal, det vil sige et Vidnesbyrd, som i Sandhed kan siges at være godt; thi saadanne Vidnesbyrd, som ere holdte ganske i almindelige Udtryk, ere intetsigende. Vedtages altsaa vort Forslag, og Lyndet saaledes bliver berettiget til at begjære Skudsmaal af sin Huusbond eller Madmoder, kan man være vis paa,

at et saadant Forlangende kun fremsættes, naar Lyndet er vis paa at faae et godt Skudsmaal. Og hvad angaaer det Tilfælde, at der, tværtimod en berettiget Forventning om et godt Skudsmaal meddeles et daarlige, da er dette jo Noget, der forsaavidt hverken ligger indenfor Lovforslaget eller vort Forslag; thi dette falder ind under selve Hovedloven og navnlig under den Paragraph i samme, der indeholder Straf derfor. Saaledes vil det unægtelig stille sig i det praktiske Liv, og det forekommer mig ikke, at der vil kunne opstaae Vanstueligheder i saa Henseende. Den Betragtning, at det dog ikke bør kunne formenes et godt Lyndende at erholde Vidnesbyrd om sit Forhold, naar det ønsker dette, er dog, synes mig, det, der maa tale bedst til Forsvar for vort Endringsforslag. Den ærede sidste Taler har allerede fremhævet den Modsigelse, hvori Thinget vil komme med sig selv, naar det nu vil aldeles forbyde Huusbonden at give noget Vidnesbyrd i Skudsmaalsbogen, medens det i andre Livsforhold, og navnlig i det af den ærede sidste Taler paapegede, ligefrem er paalagt at give saadant Vidnesbyrd.

Sonne: Jeg glemte at indbegaae en Ytring af den 7de Landssthingsmand for 2den Kreds (Hasle), der gjorde opmærksom paa, at der manglede en Straffebestemmelse i vort Forslag. Jeg skal ikke opholde mig ved, at det forekommer mig, at den ærede Landssthingsmand under forrige Behandling netop antydede, at naar et saadant Forslag, som dengang blev bebudet af min Medforslagsstiller, skulde stilles, maatte der ikke tilsværes nogen Straffebestemmelse, men derimod bemærke, at en saadan Straffebestemmelse allerede ligger i § 59 i Lyndeloven af 10de Mai 1854, idet det sidste Punktum i denne Paragraph lyder saaledes: „Giver Huusbonden i Skudsmaalsbogen Lyndet et usorbeeligt Vidnesbyrd, som kan være det hinderligt i at faae nye Tjenester, og han ikke kan tilvejebringe saadanne Oplysninger, som give antagelig Formodning for, at han har haft tilstrækkelig Grund dertil, skal han erstatte Lyndet den forarsagede Skade og anses med Straf, der bestemmes hvis fornærmelige Vedtænelser ere fremsætte, efter Lovene om For-